

шеніе и укрѣпленіе. Ослабнѣлъ тѣлесно, и убиванъ често духомъ, живо-то му въображеніе е давало лесно плѣть на душевны-тѣ му вълненія. Като человекъ, който вѣрвалъ въ много отъ суевѣрія-та на врѣме-то му, той мислилъ че Сатана може да ся прѣдставя на человекъ-тѣ въ тѣлесенъ образъ. Въ мрачно-то му уединено жилище въ Вартбургскѣ-тѣ кулѣ, нему му ся струвало че му досаждалъ великій-тѣ съперникъ, и че прѣпятствувалъ на дѣло-то му ради Христа. Едно пятно на еднѣ отъ стѣны-тѣ на стаѣ-тѣ му, въ кулѣ-тѣ дѣто живѣлъ, стои и до днесъ; и за него ся казва да е било направено отъ Лутера, като захвучилъ мас-тилицѣ-тѣ си за да удари главѣ-тѣ на Сатанѣ, когато единъ день му ся сторило че той му ся явилъ, подъ исполинскы образъ, готовъ да ся хвърли въръзъ него. Но имамы до нѣкъдѣ основаніе да ся съмнѣваме въ тѣзи случкѣ.

Кждѣ край-тѣ на Ноемврій, Лутеръ былъ толкозь смутенъ отъ слухове които дочуль, щото той тайно напуснѣлъ Вартбургскѣ-тѣ кулѣ, и посѣтилъ за малко врѣме нѣкои отъ пріятели-тѣ си въ Виттембергъ. У Амсдорфовы той ся видѣлъ тайно съ Меланктона и нѣколцина други, и ся наслаждавалъ нѣ-